

Εδώ Πολυτεχνείο

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1974: μια ημερομηνία που δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ, ούτε εμείς που τη ζήσαμε, όμως ούτε κι εκείνοι που τότε δεν είχαν ακόμα γεννηθεί. Ας θυμηθούμε λοιπόν όλοι μαζί ότι πριν από αυτή την ημερομηνία και για επτά ολόκληρα χρόνια είχαμε δικτατορία. Το πολίτευμά μας είχε βγει από τον κανονικό του δρόμο, η δημοκρατία μας ήταν βαρύνουσα. Για επτά ολόκληρα χρόνια οι κάτοικοι αυτής της χώρας δεν είχαν το δικαίωμα να πουν ελεύθερα τη γνώμη τους για τα θέματα που τους αφορούσαν. Για επτά χρόνια δεν έγιναν εκλογές και οι πολίτες δεν μπορούσαν να ψηφίσουν και να εκλέξουν την κυβέρνηση που ήθελαν. Για επτά χρόνια οι εφημερίδες και τα ραδιόφωνα έπρεπε να γράφουν και να λένε μόνο ό,τι άρεσε στους κυβερνήτες, που κανείς δεν τους είχε εκλέξει. Για επτά χρόνια δεν υπήρχε εθνική αντιπροσωπεία. Για επτά χρόνια άλλοι αποφάσιζαν για μας και χωρίς εμάς. Η κατάσταση, που είχε φτάσει πια στο απροχώρητο, ενοχλούσε όλους, όμως οι πρώτοι που αντέδρασαν ήταν τα νέα παιδιά που σπούδαζαν εκείνη την εποχή: οι φοιτητές, οι σπουδαστές, ακόμα και οι μαθητές.

Έτσι, στις 15 Νοεμβρίου 1974 κλείστηκαν στο Πολυτεχνείο, έφτιαξαν ένα δικό τους ραδιοφωνικό σταθμό και άρχισαν να μιλάνε στον κόσμο ελεύθερα, να εμψυχώνουν τους πολίτες και να τους καλούν να βγουν στο δρόμο χωρίς να φοβούνται, ώστε όλοι μαζί ενωμένοι να διώξουν τους δικτάτορες.

Η κυβέρνηση ανησύχησε σοβαρά και αντέδρασε με βία. Έστειλε αστυνομία και στρατό να πολιορκήσουν το Πολυτεχνείο. Τα παιδιά όμως συνέχισαν να μεταδίδουν τραγούδια και συνθήματα από το ραδιόφωνό τους. Και η πολιορκία κράτησε τρεις μέρες.

Την τελευταία πράξη την έγραψαν τα τανκς που έστειλε η κυβέρνηση εναντίον των όπλων φοιτητών. Το Πολυτεχνείο άδειασε. Η εξέργεση σφραγίστηκε με αίμα. Νεκροί και τραυματίες έμειναν στο προαύλιο...

Η θυσία όμως δεν πήγε χαμένη. Η δικτατορία που ήταν υπεύθυνη για το αιματοκύλισμα έπεσε σε λίγες μέρες. Από τότε γιορτάζουμε την επέτειο του Πολυτεχνείου. Για να μην ξεχάσουμε ποτέ τα νέα παιδιά που δε λογάριασαν τη ζωή τους, για να ελευθερώσουν την πατρίδα από την τυραννία και να προσφέρουν σ' εμάς μια καλύτερη ζωή.

Περιοδικό "Το ρόδι"
Νοέμβριος 1993